

ორმოცი მერვე მუხლის დაფარული ისტორია - ნომერი რვა

მთა

Jeff Pippenger

2026-04-05

ფერისცვალების მთა პეტრესთვის მდებარეობდა პანიუმსა და ჯვარს შორის; და სხვა ხაზზე, პეტრე იმყოფება ქრისტეს მსახურების დასაწყისში მისი ნათლობისა და მისი მსახურების დასასრულს საზეიმო შესვლის შემდეგ მომხდარ მოვლენას შორის. ნათლობის, მთისა და საზეიმო შესვლის დასასრულის ეს სამი სასაზღვრო ნიშანი მონიშნულია იმ სამი შემთხვევით, როდესაც ზეციურმა მამამ ილაპარაკა. მესამე შემთხვევა იოანეს 12-ში არის მაშინ, როდესაც ბერძნები ეძებდნენ იესოს. ნათლობა არის 9/11, მთა არის პანიუმის ისტორიაში მეთექვსმეტე მუხლის საკვირაო კანონისაკენ. პეტრესთვის ეს იყო პანიუმი, შემდეგ მთა, საზეიმო შესვლის დასასრულამდე, რაც სწორედ მანამდე იყო, ვიდრე ქრისტე მეორედ განდიდდებოდა.

ახლა შეძრწუნებულია ჩემი სული; და რა ვთქვა? მამაო, მიხსენი ამ ჟამისაგან; მაგრამ სწორედ ამისთვის მოვედი ამ ჟამამდე. მამაო, განდიდე შენი სახელი. მაშინ მოვიდა ხმა ზეციდან, რომელმაც თქვა: უკვე განვადიდე იგი და კვლავაც განვადიდე. ამიტომ იქ მდგომმა ხალხმა, რომელმაც ეს მოისმინა, თქვა, რომ იგრიალა; სხვები ამბობდნენ: ანგელოზი ელაპარაკა მას. იესომ მიუგო და თქვა: ეს ხმა ჩემთვის კი არ მოვიდა, არამედ თქვენთვის. ახლა არის ამ ქვეყნის სამსჯავრო; ახლა განიდევენა ამ ქვეყნის მთავარი. და მე, როცა ავმალდები მიწიდან, ყველას ჩემკენ მივიზიდავ. ეს თქვა მან, რათა ენიშნებინა, როგორი სიკვდილით უნდა მომკვდარიყო. იოანე 12:27-33.

ხაზი, რომელიც შემოსაზღვრულია ლევიანთა ოცდამესამეთი თავითა და ორმოცდამეათე დღის სეზონით, დასაწყისში აქვს სამი საფეხურისგან შემდგარი ნიშანსვეტი, რომელსაც მოსდევს ხუთი დღე, და დასასრულშიც — იმავე მახასიათებლების მქონე ნიშანსვეტი. ამ ნიშანსვეტებს შორის ოცდაათი დღე წარმოადგენს მღვდელთა პერიოდს, რომელიც საყვირთა დღესასწაულზე სრულდება. საყვირთა დღესასწაული, ქრისტეს ამაღლება მას შემდეგ, რაც იგი თავისი აღდგომის შემდეგ ორმოცი დღის განმავლობაში პირისპირ ასწავლიდა თავის მოწაფეებს, და გამოსყიდვის დღე წარმოადგენს ლევიანთა ოცდამესამეთში მოცემული ხაზის დასასრულის სამ საფეხურს. ამ სამ საფეხურს მოსდევს ხუთი დღე როგორც ორმოცდამეათე დღემდე, ისე კარვობის დღესასწაულამდე. მესამედ ზეციურმა მამამ ილაპარაკა სწორედ მანამდე, ვიდრე ბერძნები, რომლებიც წარმოადგენენ მათ, ვინც კვირა კანონის დროს ბაბილონიდან არიან გამოხმობილნი, იესოსთან შეხვედრას ეძიებდნენ. კვირა კანონის წინ იესო ჯვარზე ნიშნის აღმართვას ასახელებს. ქვეყანა განათდა მისი დიდებით 9/11-ზე და კვლავ განათდება კვირა კანონის დროს.

კესარია ფილიპე, რომელიც პანიუმია, არის ჯვრის მესამე საათი, ხოლო კესარია მარტიმა — მეცხრე საათი, როდესაც გაისმის ბაბილონიდან გამოსვლის მოწოდება. ჯვრამდე, პანიუმის წინასწარმეტყველურ ისტორიაში ყოფნისას, პეტრე მთაზეა, თუმცა ჯერ კიდევ ტრიუმფალური შესვლის დასრულებამდე. პანიუმი გრძელდება მეთექვსმეტე მუხლის ჯვრამდე. პეტრე პანიუმშია ლევანთა ოცდამესამის საყვირთა დღესასწაულის, ამაღლებისა და მიტევების სამსაფეხურიანი ისტორიის წინ. პეტრე მღვდლის განსაკუთრებული დამოძღვრის ოცდაათ დღეშია.

სიმონი პეტრედ იქცევა პანიუმში და ტრიუმფალურ შესვლამდე მთაზე ერთი საფეხური აქვს. ტრიუმფალური შესვლა ათი ქალწულის იგავს ასახავს. მხოლოდ ხუთი შედის ქორწილში, ხოლო სამმაგ ნიშნულსა და ორმოცდამეათე დღესასწაულს შორის არსებული ხუთი დღე ტრიუმფალური შესვლის დასაწყისია. იგი საყვირთა დღესასწაულზე იწყება, მაგრამ ეს ნიშნული სამი ნიშნულის ერთობლიობისგან შედგება. როგორც ერთი ნიშნული, ისინი ნეშვილზე თავდასხმას საყვირთა დღესასწაულთან აიგივებენ. შუალამის დადადის უწყება იმ დროისთვის უკვე დადასტურებული იქნება და ხუთი გონიერი ქალწულის მსვლელობა იწყებს იმ პროცესს, რომელსაც ჯვრის სიკვდილთან, დაკრძალვასთან და აღდგომასთან მიჰყავს, რაც არის საკვირაო კანონი.

პეტრე პანიუმში იმყოფება, როდესაც იგი ასწორებს ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთების შესახებ წინასწარმეტყველებას, და მანამდე, ვიდრე საყვირების დღესასწაული დაიგრგვინებს ამ წინასწარმეტყველების აღსრულებისას. მას წინასწარმეტყველური აუცილებლობით ჯერ მთაზე უნდა ავიდეს, რადგან მთა იყო ტრიუმფალური შესვლის წინ. ვიდრე აბრაამი მთაზე ავიდოდა, მისი სახელი შეიცვალა, და პეტრეს სახელიც შეიცვალა პანიუმში, ვიდრე იგი მთაზე ავიდოდა. მთა არის პეტრეს გამოცდა ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთების შესახებ წინასწარმეტყველების აღსრულებამდე. აღსრულება არის მესამე და ლაკმუსის გამოცდა, სადაც ხასიათი ვლინდება ან როგორც სიხარული, ან როგორც სირცხვილი.

ძვ. წ. 457 წლის ხაზი მთავრდება რაფიასა და პანიუმს შორის; დაბადების მეჩვიდმეტე თავის აღთქმა შეესაბამება რაფიას, ხოლო მათეს მეთექვსმეტე თავის აღთქმა შეესაბამება პანიუმს. პანიუმიდან პეტრე მიდის მთაზე, როგორც აბრაამი წავიდა ისაკის მსხვერპლშეწირვაზე. პეტრეს ხაზის მთა შეესაბამება აბრაამის დროის მთას.

აბრაამის გზის ნიშანი სამი დღისგან შედგებოდა. ტრიუმფალურ შესვლასთან დაკავშირებით, ორი მოწაფე გაიგზავნა ვირის მოსაყვანად, რათა მას ქრისტე ეტარებინა; და აბრაამის ხაზში მისი სამდღიანი მოგზაურობა იწყება ორი მსახურისა და ვირის არჩევით, რათა მათ ისაკის შესაწირავისათვის შეშა ეტარებინათ. პეტრეს რვადღიანი ან ექვსდღიანი მოგზაურობა მთისკენ აბრაამისათვის სამი დღე იყო. პეტრე პანიუმში მთამდეა და ვირის ახსნამდე, რომლითაც იერუსალიმში შესვლა იწყება, — სწორედ იქ, სადაც აბრაამის სამი დღე დაიწყო. ტრიუმფალური შესვლისას ქრისტე ზეთისხილის მთაზე შეჩერდა და იერუსალიმზე ატირდა, რითაც აღინიშნა ღმერთსა და ძველ, პირდაპირ ისრაელს შორის აღთქმური ურთიერთობის დასასრული. პეტრეს მთა ტრიუმფალურ შესვლამდეა; ქრისტეს მთა ტრიუმფალური შესვლის დროსაა; ხოლო

აბრაამის მთა შესვლის დასასრულსაა.

2026 წელი არის შუაღელდური არჩევნების წელი, როდესაც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს ორასორმოცდამეათე წელი მის დიდებულ მმართველობას ზეიმობს. ეს ზეიმი, როგორც წინასწარმეტყველური შუაღელი, შეესაბამება ანტიოქე დიდს ძვ. წ. 207 წელს — რაფიასა და პანიუმს შორის არსებულ შუაღელს, რომელიც აღნიშნავს ძვ. წ. 457 წლიდან ორასორმოცდაათი წლის დასრულებას.

როდესაც განვიხილავთ იმ ოთხ ხაზს, რომლებიც შედგება მეთერთმეტე თავიდან ოცდამეორე თავის ჩათვლით და რომლებიც აქამდე გაიხსნა, (შესაძლოა, სხვა მაგალითებიც არსებობს) ახლა მივუბრუნდებით იმ თავებს წიგნში „საუკუნეთა სურვილი“. მეთერთმეტე თავი არის „ნათლობა“, ხოლო ოცდამეორე თავი — „იოანეს დატყვევება და სიკვდილი“. იოანე არის დასაწყისშიც და დასასრულშიც, ხოლო მეჩვიდმეტე თავი, შუა თავი, არის ნიკოდემოსი.

„ნიკოდიმოსი უფალთან მივიდა იმ განზრახვით, რომ მასთან მსჯელობაში შესულიყო, მაგრამ იესომ ჭეშმარიტების ძირითადი საფუძვლები გამოაჩინა. მან ნიკოდიმოსს უთხრა: შენ იმდენად თეორიული ცოდნა კი არ გჭირდება, რამდენადაც სულიერი ხელახლა შობა. შენ ის კი არ გჭირდება, რომ ცნობისმოყვარეობა დაგიკმაყოფილდეს, არამედ ახალი გული. ზემოდან უნდა მიიღო ახალი სიცოცხლე, ვიდრე ზეციურ საგნებს შეაფასებდე. ვიდრე ეს ცვლილება მოხდება და ყოველივეს ახალყოფს, ჩემთან ჩემი უფლებამოსილებისა თუ ჩემი მისიის შესახებ მსჯელობა შენთვის მხსნელ სიკეთეს ვერ მოიტანს.“

„ნიკოდემოსს მოსმენილი ჰქონდა იოანე ნათლისმცემლის ქადაგება მონანიებისა და ნათლისცემის შესახებ, რომელიც ხალხს მიუთითებდა მასზე, ვინც უნდა მოენათლა სულიწმიდით. თავადაც გრძნობდა, რომ იუდეველთა შორის აკლდა სულიერება და რომ ისინი, დიდწილად, ცრუმორწმუნეობითა და ამქვეყნიური პატივმოყვარეობით იმართებოდნენ. მას იმედი ჰქონდა, რომ მესიის მოსვლასთან ერთად მდგომარეობა უკეთესი გახდებოდა. თუმცა ნათლისმცემლის გულისგამომკვლევმა უწყებამ მასში ცოდვის შეგნება ვერ აღძრა. იგი მკაცრი ფარისეველი იყო და ამაყოფა თავისი კეთილი საქმეებით. იგი ფართოდ იყო დაფასებული თავისი ქველმოქმედებისა და ტაძრის მსახურების მხარდაჭერაში გამოჩენილი გულუხვობის გამო და თავს ღვთის მადლის ქვეშ უსაფრთხოდ მიიჩნევდა. იგი შეძრწუნდა იმ აზრით, რომ არსებობდა სამეფო იმდენად წმიდა, რომლის ხილვაც თავის ამჟამინდელ მდგომარეობაში არ შეეძლო.“ The Desire of Ages, 171.

„საუკუნეთა სურვილის“ შუა წერტილი ვლინდება ნიკოდემოსის ხაზში, რომელიც წარმოადგენს ადვენტიზმისადმი უკანასკნელ მოწოდებას ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ხაზში. იგი განასახიერებს იმ კლასს, რომელმაც მოისმინა ქრისტეს წინამორბედის უწყება, მაგრამ არ იცოდა თავისი ლაოდიკიური მდგომარეობის შესახებ.

„ნიკოდემოსთან საუბარში იესომ განავრცო ხსნის გეგმა და თავისი მისია სამყაროს მიმართ. თავის არც ერთ მომდევნო საუბრებში მას ასე სრულად, ნაბიჯ-ნაბიჯ, არ

აუხსნია ის საქმე, რომელიც უნდა აღსრულდეს ყოველი მათგანის გულში, ვინც ცათა სასუფეველს დაიმკვიდრებს. თავისი მსახურების უმთავრეს დასაწყისშივე მან ჭეშმარიტება გაუხსნა სინედრიონის ერთ წევრს, ყველაზე მეტად მიმღებ გონებასა და ხალხისთვის დადგენილ მოძღვარს. მაგრამ ისრაელის წინამძღოლებმა ნათელი არ შეიწყნარეს. ნიკოდემოსმა ჭეშმარიტება თავის გულში დაფარა, და სამი წლის განმავლობაში ამის მცირე ხილული ნაყოფი ჩანდა.“ The Desire of Ages, 176.

იოანეს უწყება და ქრისტეს ნათლობა წარმოადგენდა პირველი ანგელოზის უწყებას — ღმერთის შიშის შესახებ. იოანეს უწყება იყო ლაოდიკეის უწყება რწმენით გამართლების შესახებ, და ეს უწყება ძალით იქნა შემოსილი ქრისტეს ნათლობისას, ისევე როგორც ჯოუნსისა და უაგონერის უწყება იყო 1888 წელს ლაოდიკეისადმი მიმართული უწყება. ქრისტეს ნათლობამ და 1888 წელმა წინასწარმეტყველურად წინასახეს ლაოდიკეისადმი მიმართული უწყების მოსვლა 9/11-ზე, რომელიც მთავრდება რაფიასა და პანიუმს შორის შუა წერტილში.

ნიკოდემოსი ნიშნავს „ხალხის გამარჯვებას“, და რწმენით გამართლება არის დაბეჭდვის უწყება, რომელიც იოანეს უწყებასთან ერთად მოვიდა, ნათლისღებისას ძალით აღიჭურვა და ქრისტესთან ნიკოდემოსის შუალამიანი შეხვედრით განისაზღვრა. ოცდამეორე თავი აღწერს იოანეს სიკვდილს, რომელიც მის მოწაფეებში წარმოშობს იმ დროშის შეცნობას, რომელიც უნდა აღმართულიყო და ყველა ადამიანი თავისთან მიეზიდა. ნათლისღება იყო როგორც 9/11, ასევე 2020 წლის 18 ივლისიდან 2023 წლის 31 დეკემბრამდე, რადგან ნათლისღება ასახავს სიკვდილს (2020), დამარხვას (სამნახევარი დღე) და აღდგომას (2023 წლის 31 დეკემბერი). შემდეგ მოდის შუალამიანი შეხვედრა, სადაც ხალხის გამარჯვება გამოიხატება როგორც ხელახლა შობა — ლაოდიკეის სიბრძნვიდან ფილადელფიელის ოც-ოცი მხედველობამდე. შემდეგ კი ქრისტეს საქმეები წარმოდგენილია როგორც დროშის აღმართვა.

აბრაამისათვის ქრისტეს საქმეები იოანეს ხაზში ისაკის მსხვერპლშეწირვას ეთანხმება. პეტრესათვის ეს ხაზი მთავრდება ზღვასთან მდებარე კესარიაში, კესარია მარტიმში, მეცხრე საათზე, სადაც ჯვარი ყველა ადამიანს რწმენით გამართლების გამარჯვებისაკენ მოუწოდებს, რაც არის მესამე ანგელოზის უწყება. მესამე ანგელოზის უწყება არის ისლამის მესამე ვაი-ს უწყება, რომელიც 9/11-ზე მოვიდა ბალაამის პირველ შეხვედრაში ისლამის სახედართან, შემდეგ კი დარტყმების გაორმაგება პირდაპირი დიდებული ქვეყნის წინააღმდეგ 2023 წლის 7 ოქტომბერს, და შემდეგ მეორე დარტყმა ნეშვილში, მაშინ როცა ბალაამი ისლამის სახედარს ატარებს ძველი პირდაპირი და თანამედროვე სულიერი დიდებული ქვეყნის ვენახებში. მესამე დარტყმა არის მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის მიწისძვრა. იქ არის ისაკი შეწირული, იქ იოანეს მოწაფეებმა, მრავალრიცხოვანი სიმრავლის სიმბოლომ, რომელთაც მოწამეობის თეთრი სამოსლები ეძლევათ, მოისმინეს და იხილეს დროშის საქმეები. დაბადების, მათესა და საუკუნეთა სურვილის შუაწერტილები მიუთითებს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვასა და წარმართთა მოწოდებაზე.

ქრისტეს მიერ ნიკოდემოსისთვის მიცემული განმარტება იყო ქარის მოქმედება, თუმცა მისი მოქმედება უხილავია.

„ნიკოდემოსი ჯერ კიდევ საგონებელში იყო, და იესომ თავისი აზრის განსამარტად ქარი მოიშველია: „ქარი ქრის, სადაც სურს, და მისი ხმა გესმის, მაგრამ არ იცი, საიდან მოდის და საით მიდის; ასეა ყოველი, ვინც სულისაგან არის შობილი.“

„ქარი ისმის ხეთა რტოებს შორის, ფოთლებსა და ყვავილებს აშრილებს; თუმცა იგი უხილავია, და არავინ იცის, საიდან მოდის ან საით მიდის. ასევეა სულიწმიდის მოქმედება გულზე. მისი ახსნა იმაზე მეტად არ შეიძლება, ვიდრე ქარის მოძრაობისა. ადამიანს შეიძლება არ შეეძლოს ზუსტად თქვას დრო ან ადგილი, ანდა მოქცევის პროცესში ყველა გარემოება სრულად გამოკვეთოს; მაგრამ ეს არ ამტკიცებს, რომ იგი მოუქცეველია. ქარის მსგავსად უხილავი მოქმედებით ქრისტე განუწყვეტლივ შრომობს გულზე. ნელ-ნელა, შესაძლოა მიმდებარისთვის შეუმჩნევლადაც, აღიბეჭდება შთაბეჭდილებები, რომელნიც სულს ქრისტესკენ იზიდავენ. ეს შეიძლება მოხდეს მასზე დაფიქრებით, წმინდა წერილის კითხვით, ან ცოცხალი მქადაგებლისგან სიტყვის მოსმენით. უეცრად, როცა სული უფრო უშუალო მოხმობით მოდის, სული სიხარულით ჩაბარდება იესოს. მრავალნი ამას უეცარ მოქცევას უწოდებენ; მაგრამ ეს არის ღვთის სულის ხანგრძლივი მოხმობის შედეგი — მოთმინებით მიმდინარე, გაწელილი პროცესი.“

„მიუხედავად იმისა, რომ ქარი თვითონ უხილავია, იგი ისეთ შედეგებს წარმოშობს, რომლებიც ჩანს და იგრძნობა. ასევე, სულის ზემოქმედება სულზე გამოავლენს თავს ყოველი იმ ადამიანის საქმეში, რომელმაც მისი მაცხოვრებელი ძალა გამოსცადა. როდესაც ღვთის სული გულს დაეუფლება, იგი სიცოცხლეს გარდაქმნის. ცოდვილი აზრები განიდევენება, ბოროტ საქმეებზე უარს იტყვიან; სიყვარული, სიმდაბლე და მშვიდობა დაიკავენ რისხვის, შურისა და შუღლის ადგილს. სიხარული დაიკავენ მწუხარების ადგილს, და სახის გამომეტყველება ზეცის ნათელს აირეკლავს. არავინ ხედავს ხელს, რომელიც ტვირთს სწევს, და არც იმ სინათლეს ჭკრეტს, რომელიც ზემოთა ეზოებიდან ეშვება. კურთხევა მოდის მაშინ, როდესაც სული რწმენით თავის თავს ღმერთს უძღვნის. მაშინ ის ძალა, რომელსაც ადამიანის თვალი ვერ ხედავს, ღვთის ხატად ქმნის ახალ არსებას.“ *The Desire of Ages*, 172, 173.

9/11-ზე გვიანი წვიმა წვეთებად ჩამოვიდა. 9/11-ზე ისლამი, რომელიც ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში „აღმოსავლეთის ქარად“ არის წარმოდგენილი, მოვიდა მაშინ, როცა ას ორმოცდაათი ათასის დაბეჭდვა დაიწყო. გვიანი წვიმა, რომელიც არის უწყება და წარმოდგენილია როგორც „ოქროს ზეთი“, რომელიც ზაქარიას ორი ოქროს მილიდან ჩამოდის, დაიწყო ლაოდისკიელი მეშვიდე დღის ადვენტისტების მონანიებისკენ მოწოდება. სულიწმიდის ქარმა დაიწყო თავისი საქმე — ესწავლებინა ყოველივე, რაც დაწერილია, და გამოეყენებინა იერემიას ძველი გზების უწყება, რათა ელაპარაკა ბრმა ლაოდისკიელთა გულებისთვის. სულიწმიდის საქმე, როგორც იგი ნიკოდემოსს წარედგინა და შემდგომ უფრო სრულად განიმარტა, არის „ეტაპობრივად“, „საქმე, რომელიც აუცილებელია შესრულდეს ყოველი მათგანის გულში, ვინც ცათა სასუფეველის დამკვიდრებას ისურვებს.“ ქრისტემ ეს პროცესი ქარის მოქმედებას შეადარა, და ეს პროცესი ხდება „აღმოსავლეთის ქარის“ პერიოდში, რომელიც 9/11-ზე მოვიდა. ესაიაც იმავე პერიოდს უხეში ქარის თვალსაზრისით ეხება.

ზომით, როცა იგი აღმოცენდება, მასთან იდავებ; იგი აკავებს თავის მძაფრ ქარს აღმოსავლეთის ქარის დღეს. ამიტომ ამით განიწმინდება იაკობის უსჯულოება; და ეს არის მთელი ნაყოფი მისი ცოდვის მოსაცილებლად: როცა იგი სამსხვერპლოს ყველა ქვას დანაყილ კირის ქვებივით აქცევს, აშერები და კერპები აღარ აღიმართება. ესაია 27:8, 9.

ყველა წინასწარმეტყველი ერთმანეთს ეთანხმება უკანასკნელ დღეებში, და ესაიას „ქარიშხლოვანი ქარი“ არის იოანეს შფოთისა და დაპირისპირების ქარები, რომლებიც შეკავებულია ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროს. ესაიას ქარიშხლოვანი ქარი არის აღმოსავლეთის ქარი, რომელიც ესაიას მოწმობაში „შეჩერებულია“, ხოლო იოანესთან — შეკავებული. იოანეს შფოთისა და დაპირისპირების ქარები შეჩერებულია, ვიდრე ღმერთის ერი იბეჭდება, და ესაიას აღმოსავლეთის ქარი განსაზღვრულია, როგორც ის დრო, როდესაც „იაკობის უსჯულოება“ „განიწმინდება“. ებრაული სიტყვა, ნათარგმნი როგორც „განიწმინდება“, ნიშნავს ცოდვების გამოსყიდვას. იოანეს დაბეჭდვა იგივეა, რაც ეზეკიელის წიგნის მეცხრე თავი, და იგივეა, რაც იაკობის უსჯულოების განწმენდა. ანგელოზი, რომელიც იერუსალიმში გაივლის და ნიშანს დაასვამს მათ, ვინც ოხრავს და მოთქვამს, არის ის ანგელოზი, რომელიც „აღმოსავლეთიდან“ ამოდის.

ამის შემდეგ ვიხილე ოთხი ანგელოზი, რომლებიც იდგნენ დედამიწის ოთხ კუთხეზე და იკავებდნენ დედამიწის ოთხ ქარს, რათა ქარს არ დაებერა არც დედამიწაზე, არც ზღვაზე და არც ერთ ხეზე. და ვიხილე სხვა ანგელოზი, რომელიც აღმოსავლეთიდან ამოდიოდა და ჰქონდა ცოცხალი ღმერთის ბეჭედი; და მან დიდი ხმით შესძახა იმ ოთხ ანგელოზს, რომელთაც მიცემული ჰქონდათ ძალა, ევნოთ დედამიწისა და ზღვისთვის, და თქვა: ნუ ავნებთ არც დედამიწას, არც ზღვას და არც ხეებს, ვიდრე ჩვენი ღმერთის მონებს შუბლზე დავბეჭდავდეთ. გამოცხადება 7:1-3.

ანგელოზი არის ქრისტე, და იგი ამაღლდა სულთმოფენობის ჟამს, მას შემდეგ, რაც ორმოცი დღის განმავლობაში პირისპირ ასწავლიდა მოწაფეებს; და იგი ამაღლდება საყვირთა დღესასწაულზე, ლევანთა წიგნის ოცდამესამეში, პირისპირ სწავლების ოცდაათი დღის დასასრულს იმ მღვდლებთან, რომელნიც წარმოდგენილნი არიან რიცხვით ოცდაათი.

2026 წელი შუალედური არჩევნების წელია, და არჩევნები უკვე დადასტურებულია, როგორც წინასწარმეტყველური ნიშნულები. დემოკრატებს 2020 წლის არჩევნები რომ არ მოეპარათ, ტრამპი რომის იგავის აღსრულებას ვერ შეასრულებდა. რომის ეს იგავი იმაში მდგომარეობს, რომ იგი მერვეა და შვიდთაგანია. ეს იგავი ტრამპს განსაზღვრავს, როგორც მხედის ხატის წარმომადგენელს, რომელიც ყოველთვის მერვედ აღზევდება, თუმცა შვიდთაგანია. დანიელის მეშვიდე თავში წარმართული რომის ათი რქიდან სამი უნდა მოცილებულიყო, რათა მცირე რქა აღმართულიყო. იქ პაპური რომი აღმოვიდა, როგორც მერვე, შვიდ სხვა რქას შორის, თუმცა იგი წარმართული რომიდან გამოვიდა, რადგან შვიდთაგანი უნდა ყოფილიყო. დანიელის მერვე თავში მიდია-სპარსეთის იმპერია წარმოდგენილი იყო ორი რქით, შემდეგ საბერძნეთი — ერთი რქით, რომელიც,

როცა მოიტეხა, წარმოშვა ოთხი რქა; ამგვარად, ვიდრე რომი მოვიდოდა, უკვე იყო შვიდი რქა, და რომის მცირე რქა მერვეა. არსებობს სხვა მოწმეებიც იმ ფაქტისა, რომ რომი ყოველთვის მერვედ აღზევდება და შვიდთაგანია, მაგრამ ამ იგავის ძირითადი საცნობარო ადგილი არის გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავი.

და აქ არის გონება, რომელსაც აქვს სიბრძნე. შვიდი თავი შვიდი მთაა, რომლებზედაც დედაკაცი ზის. და შვიდი მეფეა: ხუთი დაეცა, ერთი არის, და მეორე ჯერ არ მოსულა; ხოლო როცა მოვა, მცირე ხანს უნდა დარჩეს. და მხეცი, რომელიც იყო და აღარ არის, თვითონვე მერვეა, და შვიდთაგანია, და მიდის წარწყმედაში. გამოცხადება 17:9-11.

2020 წლის მოპარული არჩევნები არჩევნებს წინასწარმეტყველურ საზღვრულ ნიშნულად წარმოაჩენს. ამ ფაქტის მეორე მოწმე პრეზიდენტ კარტერთან არის დაკავშირებული. რეიგანი იყო პირველი იმ პრეზიდენტაგან, რომელთაც მიჰყავთ ტრამპამდე, როგორც მერვემდე, რომელიც შვიდთაგან არის, რადგან იგი რომის ხატს ქმნის. რეიგანი იყო პირველი რვა პრეზიდენტის რიგში აღსასრულის ჟამიდან, 1989 წლიდან. 1989 წელი შესრულდა დანიელის მეთერთმეტე თავში, პირველიდან მეოთხე მუხლების ჩათვლით, და იგი უმდიდრესი პრეზიდენტის მოწმობას წარმოაჩენს. რეიგანს წინ უსწრებდა ისტორიაში იმ დრომდე არსებული ყველაზე ცუდი პრეზიდენტი. კარტერმა თანამდებობა დატოვა ისლამის კრიზისით, რომელიც გადაუჭრელი დარჩა. ორმოცდაშვიდი წლის შემდეგ ტრამპი ამჟამად აგვარებს იმ პრობლემას, რომელიც რეიგანს დემოკრატმა კარტერმა დაუტოვა. რადგან პირველი და ალფა, რეიგანი, რესპუბლიკელი იყო და დასასრულსა და ომეგაში რესპუბლიკელს განასახიერებდა, ტრამპსაც ასევე უნდა მიეღო მემკვიდრეობით ისლამის კრიზისი, რომელიც წინა დემოკრატმა პრეზიდენტმა შექმნა, და რომელიც წინასწარმეტყველური აუცილებლობით იმ დრომდე ისტორიაში ყველაზე ცუდი პრეზიდენტი უნდა ყოფილიყო. ობამამ, რა თქმა უნდა, სრულად შეასრულა ყველა ეს წინასწარმეტყველური ნიშან-თვისება, და ასევე ბაიდენმაც. იმისათვის, რომ რეიგანს უკანასკნელი განესახიერებინა, მას ასევე უნდა განესახიერებინა არა მხოლოდ მერვე, არამედ მეექვსეც. ამის აღსასრულებლად იუდას ტომის ლომს არჩევნები უნდა ემართა, რათა ორივე შემთხვევაში ტრამპს წინ უსწრებდეს წარუმატებელი პრეზიდენტობების თანმიმდევრობა. არჩევნები წინასწარმეტყველური საზღვრული ნიშანია, ხოლო 2026 წელი შუალედური არჩევნების წელია იმ პრეზიდენტისთვის, რომელიც მერვეა და შვიდთაგან არის.

ამერიკის შეერთებული შტატების ორას ორმოცდაათწლიანი ხაზი 1776 წელს დაიწყო და 2026 წელს კულმინაციას აღწევს. ძვ. წ. 457 წლის ორას ორმოცდაათწლიანი ხაზი კულმინაციას აღწევდა ძვ. წ. 207 წელს, მეთერთმეტე და მეთხუთმეტე მუხლებს შორის, რაფიასა და პანიუმის ბრძოლებს შორის. რაფია წინასწარმეტყველურად შეესაბამება დაბადების წიგნის მეჩვიდმეტე თავში აღწერილ წინადაცვეთის აღთქმას, ხოლო პანიუმი წინასწარმეტყველურად შეესაბამება მათეს მეთექვსმეტე თავში მოხსენიებულ ას ორმოცდაოთხი ათასის აღთქმას. 2026 წელი შეესაბამება ძვ. წ. 207 წელს, მეთერთმეტე და მეთხუთმეტე მუხლებს შორის — რაფიასა და პანიუმს შორის, რაც ასევე არის ღმერთის პირველი აღთქმისა რჩეულ ხალხთან და ღმერთის უკანასკნელი

აღთქმისა რჩეულ ხალხთან შორის.

მკ. წ. 207 წლისა და 2026 წლის შუაწერტილში დამთავრებული ორასორმოცდაათწლიანი ხაზები თანხვდება იმ ორასორმოცდაათწლიან დევნის ხაზს, რომელიც დაიწყო მაშინ, როდესაც 64 წელს ქალაქი რომი დაიწვა. იქიდან დაწყებული, იერუსალიმის მცხოვრებთ უცნაურმა კაცმა მომავალ განადგურებაზე შვიდწლიანი გაფრთხილება უქადაგა. როდესაც დადგა სამოცდამეათე წელი და იერუსალიმი განადგურდა, ღვთის ეკლესია გაიფანტა და მათ სახარება მთელ მსოფლიოს გაუვრცელეს. იმავე დროს, როდესაც ეფესოს ეკლესია აღდგომის შესახებ ორმოცდამეათე დღის გზავნილს ქადაგებდა, დაიწყო სმირნის ეკლესიით წარმოდგენილი დევნა, რადგან წინასწარმეტყველური აუცილებლობით ეს ორი ეკლესია გარკვეული ხნის განმავლობაში პარალელურად უნდა წარმართულიყო. პავლე ეფესოს წინასწარმეტყველური ეკლესიის ერთ-ერთი წინამძღოლი იყო, თუმცა მან ორივე ისტორიის შესახებ დაწერა.

დევნანი და ტანჯვანი, რომლებიც შემემთხვა მე ანტიოქიაში, იკონიონში, ლისტრაში; რა დევნანი დავითმინე; მაგრამ ყოველივე ამისაგან უფალმა მიხსნა მე. და ყველა, ვისაც სურს ქრისტე იესოში ღვთისმოსავად ცხოვრება, დევნას დაითმენს. 2 ტიმოთე 3:11, 12.

ა. ტ. ჯოუნსი გამოყოფს ორას ორმოცდაათწლიან პერიოდს, რომელიც იწყება 64 წელს და სრულდება 313 წელს მილანის ედიქტით. ამ წლების განმავლობაში ღვთის ხალხის წინააღმდეგ დევნა ხორციელდებოდა წარმართული რომის მიერ, მაგრამ სმირნის ეკლესიისადმი მიწერილი უწყება მიუთითებდა ათ დღეს, რომლებიც აღნიშნავს იმ პერიოდის ყველაზე მძაფრ დევნას.

ნუ გეშინინ იმათგან, რაც უნდა იტანჯო; აჰა, ეშმაკი ზოგიერთ თქვენგანს საპყრობილეში ჩააგდებს, რათა გამოიცადოთ; და გექნებათ ჭირი ათ დღეს; იყავ ერთგული სიკვდილამდე, და მოგცემ შენ სიცოცხლის გვირგვინს. გამოცხადება 2:10.

დევნის ის პერიოდი, რომელიც იმპერატორ დიოკლეთიანით არის წარმოდგენილი, ათი წლის განმავლობაში გრძელდებოდა: იგი დაიწყო 303 წელს და დასრულდა 313 წელს, როდესაც მმართველობდა იმპერატორი კონსტანტინე დიდი, როგორც იგი მმართველობდა 321 წლის პირველი საკვირაო კანონის დროსაც, და როდესაც მან 330 წელს რომი აღმოსავლეთად და დასავლეთად გაყო. 313 წელი წინასწარმეტყველურად აღინიშნა მილანში დადებული დიპლომატიური ქორწინებით, როდესაც იმპერატორმა კონსტანტინემ (დასავლეთის მმართველმა) თავისი ნახევარდის, ფლავია იულია კონსტანტიას, ქორწინება მოაწყო ლიცინიუსთან, იმ იმპერატორთან, რომელიც რომის იმპერიის აღმოსავლეთ (ან მალე აღმოსავლეთად ქცეულ) ნაწილს აკონტროლებდა. ეს ქორწინება სიმბოლურად დასრულდა, როდესაც კონსტანტინემ 330 წელს სამეფო აღმოსავლეთად და დასავლეთად გაყო.

ნერონის 250-წლიანი პერიოდი იწყება შვიდწლიანი მონაკვეთით, რომელიც იწყება და სრულდება ალყით, რაც სამყაროს დასასრულის ტიპოლოგიურ სახეს წარმოადგენს. ამ

პერიოდის დასასრულს იყო მკაფიოდ გამოკვეთილი დევნის ათწლიანი ხანა. ეს პერიოდი დაიწყო ეფესოს დროს, შემდეგ მოიცვა სმირნის ისტორია კონსტანტინეს კომპრომისის ეკლესიამდე, როდესაც 313 წელს მოვიდა პერგამოსის ეკლესია.

313-დან 330 წლამდე ეს ჩვიდმეტი წელი თავის საპირწონეს პოულობს რაფიასა და პანიუმის ისტორიაში, სადაც ძვ. წ. 217 წლის ბრძოლასა და ძვ. წ. 200 წლის ბრძოლას შორის ჩვიდმეტი წელია გასული. რაფიის ბრძოლაში პტოლემემ გაიმარჯვა, მაგრამ პანიუმის ბრძოლამდე იგი უკვე მკვდარი და აღსრულებული იქნებოდა. თუმცა იგი მეფობდა ჩვიდმეტი წლის განმავლობაში — ძვ. წ. 221 წლიდან ძვ. წ. 204 წლამდე. ორას ორმოცდაათწლიანი სამი ხაზი, რომლებიც სამი ჩვიდმეტით არის შეკრული, გვაიძულებს განვიხილოთ, რომ 313 შესაბამება 2026-ს.

313 იყო გამორჩეული გადასვლა დევნიდან კომპრომისისკენ; ამგვარად, 313 აღინიშნება როგორც გარკვეული წინასწარმეტყველური ხასიათის ცვლილების სიმბოლო, რომელიც ტიპოლოგიურად იყო წარმოდგენილი სმირნიდან პერგამოსზე გადასვლით. პირველი ნაბიჯი წარმოდგენილი იყო დიპლომატიური ქორწინებით, რომელიც ჩვიდმეტი წლის შემდეგ განქორწინებით დასრულდა. მეორე ნაბიჯი იყო პირველი საკვირაო კანონი. შთაგონება გვაუწყებს, რომ საკვირაო კანონს წინ უძღვის თანდათანობითი, ნაბიჯ-ნაბიჯ მიმდინარე პროცესი, რომელიც მოიცავს საკვირაო კანონებს, რომლებიც წინ უსწრებს იმ საკვირაო კანონს, რომელიც განისაზღვრება როგორც კვირა დღის დაცვაზე თქვენი იძულება და აგრეთვე თქვენზე დევნა ღმერთის მეშვიდე დღის შაბათის დაცვისათვის.

თუ მკითხველს სურს გაიგოს, რა ძალები იქნება გამოყენებული მალე მოსალოდნელ ბრძოლაში, მას მხოლოდ ის უნდა გააკეთოს, რომ მიადევნოს თვალი იმ საშუალებათა ჩანაწერს, რომელთაც რომი იმავე მიზნისთვის წარსულ საუკუნეებში იყენებდა. თუ მას სურს იცოდეს, როგორ მოექცევინ პაპისტთა და პროტესტანტთა გაერთიანებული ძალები მათ, ვინც უარყოფს მათ დოგმებს, დაე იხილოს ის სული, რომელსაც რომი ავლენდა შაბათისადმი და მისი დამცველებისადმი.

„სამეფო დადგენილებები, საეკლესიო კრებები და საერო ძალაუფლებით მხარდაჭერილი ეკლესიური განაწესები იყო ის საფეხურები, რომელთა მეშვეობითაც წარმართულმა დღესასწაულმა ქრისტიანულ სამყაროში საპატიო ადგილი დაიკავა. კვირადღის დაცვაზე იძულების პირველი საჯარო ღონისძიება იყო კონსტანტინეს მიერ გამოცემული კანონი. (ახ. წ. 321.) ეს ედიქტი ქალაქის მცხოვრებლებს ავალდებულებდა დაესვენათ ‘მზის პატივცემულ დღეს’, მაგრამ სოფლის მცხოვრებლებს ნებას აძლევდა განეგრძოთ სასოფლო-სამეურნეო საქმიანობა. თუმცა, არსებითად ეს წარმართული დადგენილება იყო, იმპერატორმა იგი ქრისტიანობისადმი თავისი მხოლოდ სახელობითი შემობრუნების შემდეგ აღასრულა.“ The Great Controversy, 573, 574.

მილანის ედიქტი 313 წელს იყო „სამეფო ედიქტი“, რომელსაც მოჰყვა ის, რომ „ზოგადმა კრებებმა და საეკლესიო დადგენილებებმა, საერო ძალაუფლების მიერ მხარდაჭერილმა, ეს საფეხურები შეადგინეს“. ეს იყო თანმიმდევრული ნაბიჯები,

რომლებმაც 321 წელს პირველ საკვირაო კანონს მიიყვანა. ერთ-ერთი ამ ნაბიჯთაგანი არის „საეკლესიო დადგენილებები“, როგორიცაა კვირის დღის დაცვა, „საერო ძალაუფლების მიერ მხარდაჭერილი“. 1888 წლის პერიოდი მიუთითებს საკვირაო კანონების მთელ რიგზე, რომლებიც სენატორ ბლერის მიერ სენატში იქნა წარდგენილი, მაგრამ არსად არ წასულა; თუმცა იმავე ისტორიულ მონაკვეთში რამდენიმე შტატი იღებდა შტატის ძალით აღსასრულებელ საკვირაო კანონებს. ეს ორი მოწმე 313 წელს განსაზღვრავს როგორც გზის ნიშანს, სადაც „სამეფო ედიქტები“, როგორიც აღმასრულებელი ბრძანება იქნებოდა, აღნიშნავდა გარდამავალ ეტაპს მიწის მხეცის ისტორიაში, რომელსაც განეწესა, რომ ელაპარაკა როგორც დრაკონს.

როდესაც შეერთებული შტატები გველემშაპივით ლაპარაკობს, იგი სრულდება, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო, და ამას აკეთებს იმავეს თქმით, რასაც თავისი მმართველობის დასაწყისში ამბობდა, როგორც მეექვსე სამეფო. 1798 წელს შეერთებულმა შტატებმა მიიღო უცხოელთა და ამბოხების შესახებ აქტები, რომლებიც საკვირაო კანონის ტიპს წარმოადგენდა. 1798 წლის უცხოელთა და ამბოხების შესახებ აქტები იყო მესამე სამი საფეხურიდან, რომლებიც დაიწყო 1776 წელს დამოუკიდებლობის დეკლარაციით და რომელსაც მოჰყვა კონსტიტუცია 1789 წელს. ეს სამი საფეხური შეესაბამება 313-ს, 321-სა და 330-ს.

1776, 1789 და 1798 ყველა ისეთი მოქმედება იყო, რომლებიც მეტყველებად განისაზღვრება, რადგან შთაგონება გვაუწყებს, რომ „ერის მეტყველება მისი საკანონმდებლო და სასამართლო ხელისუფლებების მოქმედებაა.“ 313, 321 და 330 ყველა ის ნიშნულია, რომლებიც კონსტანტინე დიდთან არის დაკავშირებული. ძველი სიტყვასიტყვითი ისრაელის დასასრული, როგორც ჩრდილოეთის, ისე სამხრეთის სამეფოებისა, განქორწინებით არის სიმბოლიზებული, და სწორედ ამას წარმოადგენს 330. აღმოსავლეთსა და დასავლეთს შორის განქორწინება იმ ქორწინებაში, რომელიც ჩვიდმეტი წლით ადრე, მილანის ედიქტის ქორწინებით დაიწყო. საკვირაო კანონის დროს შეერთებული შტატები შეავსებს თავისი გამოსაცდელი დროის სასმისს და განქორწინებული იქნება ღმერთისაგან თავისი წინასწარმეტყველური დანიშნულების თვალსაზრისით, როგორც ამას წინასახედ წარმოადგენს ძველი ისრაელისთვის რძითა და თაფლით მდინარი ქვეყანა. შთაგონება ამბობს, რომ ეროვნულ განდგომილებას ეროვნული დაღუპვა მოსდევს. ეს ხდება მაშინ, როდესაც ღმერთი განაშორებს დიდებულ ქვეყანას, როგორც ეს 330 წლით არის წარმოდგენილი. 313 წლის ქორწინებიდან 321 წლისკენ, რომელიც მზარდი სიმკაცრის საკვირაო კანონების სერიის პირველია, და 330 წლის განქორწინებამდე. 1776 შეესაბამება 313-ს, 1789 შეესაბამება 321-ს, და 1798 შეესაბამება 330-ს.

330 ასევე არის ძვ. წ. 31 წელს აკციუმის ბრძოლის შემდეგ გასული 360 წლის აღსრულება. აკციუმი რომის მესამე დაბრკოლება იყო და, ამგვარად, ტიპოლოგიურად წარმოადგენს საკვირაო კანონს, სადაც თანამედროვე რომი თავის მეორე და მესამე დაბრკოლებებს იპყრობს. 330-ის საგზაო ნიშანთან პანიუმის ბრძოლა აკციუმის ბრძოლას უერთდება. ძვ. წ. 217 წელს რაფიის ბრძოლა თანხვდება 2014 წელს უკრაინის ომს; შემდეგ 2015 წელს ტრამპმა თავისი პირველი საპრეზიდენტო კამპანია წამოიწყო;

2020 წელს მიწის მხეცის ორივე რქა მოიკლა; 2023 წელს ორივე აღდგა. 2024 წელს საფუძვლების გამოცდა დაიწყო, ხოლო 2025 წელს მერვე პრეზიდენტისა და მისი პაპური თანამოსაყდრის წინასწარმეტყველური კავშირი მათი ურთიერთინაუგურაციებით აღინიშნა.

ამ საკითხებს შემდეგ სტატიაში განვაგრძობთ.